

ФІНАНСОВА СТРАТЕГІЯ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДОМ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

У сучасних умовах функціонування суб'єкти господарювання дуже проблематично зберігають свої позиції в конкурентному середовищі, оскільки не кожний із них розробляє та впроваджує фінансову стратегію. Загалом, фінансова стратегія являє собою сформовану систему дій фахівців [1], яка передбачає використання, перерозподіл та залучення фінансових ресурсів з метою забезпечення економіко-соціального розвитку підприємства.

Орієнтуючись на досвід зарубіжних країн, можливо виділити такі його елементи як основа функціонування суб'єкта господарювання, проведення стратегічного аналізу діяльності суб'єкта господарювання відповідно до поставлених завдань керівництва, формування за результатами аналітичного дослідження фінансової стратегії розвитку, складання врахувавши можливі ризики плану дій у разі відхилення від основної фінансової стратегії (тобто удосконалення фінансової стратегії у разі виникнення форс-мажорних обставин). Актуальність проблеми фінансової стратегії системи управління закладами охорони здоров'я пов'язана з довго тривалістю її реалізації, що, своєю чергою, потребує поетапного досягнення передбачених цілей.

В сфері охорони здоров'я фінансова стратегія є чи не найважливішою складовою загальної стратегії, яка за головну мету має не лише забезпечення стабільності діяльності в конкурентному середовищі, а досягнення раціонального використання наявних фінансових ресурсів. Основними завданнями фінансової стратегії виступають:

- 1) орієнтуючись на фінансові можливості медичного закладу визначати способи здійснення фінансової стратегії;
- 2) формування вигідних взаємовідносин між банками, суб'єктами господарювання та іншими інститутами фінансового спрямування;
- 3) визначення рівня фінансового забезпечення діяльності з надання медичних послуг;
- 4) дослідження фінансово-економічних можливостей конкурентів з метою розроблення заходів щодо власної стабільності суб'єктів охорони здоров'я;
- 5) розроблення антикризових заходів та методів управління.

Загалом, система формування фінансової стратегії в системі управління охорони здоров'я, як свідчить вищесказане, спрямована на вирішення конкретних завдань, які визначають фінансову політику орієнтуючись на відповідні цілі (рис.1).

Рис.1 Основні компоненти фінансової стратегії в системі управління.
Джерело: сформовано автором самостійно

Класично стратегія – це план розвитку, що формується не менше, ніж на 5 років. В Україні такі стратегії в досліджуваній галузі затверджуються на державному рівні й містять відповідні головні напрями, які планується реалізувати [2]. Щодо фінансової стратегії, то в складі державної стратегії вирішується питання фінансового забезпечення закладів охорони здоров'я з урахуванням обраного підходу (до прикладу на засадах страхової медицини тощо).

Специфіка власне саме охорони здоров'я, накладає відбиток і на фінансову стратегію. Зокрема, варто акцентувати увагу на питанні бюджетних програм. Зазвичай вони передбачаються на бюджетний рік. Такий підхід не сприяє сталості та вимагає внесення реформаторських підходів для формування бюджетних програм. Попри об'єктивність строкових обмежень (бюджетним роком) варто розробляти програми на більш тривалий період (щонайменше на 3 роки) з можливістю коригування фінансових показників. В такому разі заклади охорони здоров'я матимуть більш вірогідні дані щодо власної діяльності в плані забезпечення фінансовими ресурсами. Тобто фінансова стратегія може базуватися на більш стабільних і якісних показниках.

Отже, фінансову стратегію в системі управління охорони здоров'я слід вважати генеральним планом дій щодо забезпечення суб'єкта господарювання грошовими коштами та формування плану їх використання з метою забезпечення фінансової стабільності закладу та покращення його

конкурентних позицій в ринковому середовищі. При цьому, рівень ефективності фінансової стратегії залежить від оцінки впливу факторів у процесі її реалізації та компетентності фахівців щодо застосування антикризових заходів в процесі виникнення кризових ситуацій.

Використані джерела:

1. Волощук Л.О. Фінансова стратегія в управлінні розвитком та економічною безпекою підприємств. *Економічний журнал Одеського політехнічного університету*. 2017. №1(1). С. 23-30.

2. Радущкий М. Стратегія розвитку охорони здоров'я до 2030 р.: очікування та пріоритети. *Аптека*. 19 січня 2022 р. URL: <https://www.apteka.ua/article/625280>

Ніколюк Юрій

Західноукраїнський національний університет

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту,

публічного управління та персоналу Коцур А.С.)

ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОГО УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

В сучасних умовах ринкової економіки середрізноманітності проблем, зв'язаних із забезпеченням нормального та ефективного розвитку підприємств та організацій, однією із головних є проблема управління персоналом. В найближчому майбутньому найкращого розвитку досягнуть ті підприємства, які роблять головну ставку на людські ресурси та управління ними. Зараз весь світ працює над проблемою удосконалення системи управління персоналом на підприємствах різних форм власності. Управління персоналом (менеджмент персоналу) — діяльність організації, спрямована на ефективне використання людей (персоналу) для досягнення цілей, як організації, так і індивідуальних (особистих).

Метою даного дослідження є теоретичне обґрунтування особливостей сучасного управління персоналом у системі менеджменту на сучасному етапі розвитку. Порушену наукову проблематику досліджували такі відомі вчені, як Ф. Тейлор, А. Маслоу, Д. Макгрегор, В. Оучі, В. І. Крамаренко, Г. В. Щокін та інші.

Персонал підприємства є ключовим фактором розвитку, тому коли підприємство проявляє турботу про своїх працівників, ці результати обов'язково позначаються на його діяльності [1]. Ось чому персоналом треба управляти на основі найважливіших аспектів теорії і практики менеджменту.